

Publicerad 2012-05-08 18:40 av nova lee

att sova (med och utan dig)

Kylan som tar din givna plats bredvid
känns obarmhärtigt påtaglig när
mörkret stryper solen.

För mycket yta att rulla på,
för många kuddar att drunkna i,
för mycket täcke som trasslar.

Famlar fumligt i natten,
utan att höra ditt
skratt i bortre hörnet.
Sovpositioner som känns
obekväma i kombination
med blunderns frånvaro
blir frustrationssparkar under
odelat vadderat tygstycke.

När vanan att få kura upp
intill dig och känna din värme stråla
för att sedan kunna ge ifrån sig
ett mer än förnöjt pip
har gjort mig löjligt bortskämd.

När TV:ns sovtimer får ersätta
ditt skånska sagoläsande om
Bukowskis Postverk
när sömnen inte vill infinna sig.
När dina andetag inte finns för
att lugna mig i takt med mina egna.
När mina läppar inte får kyssa dina
godnatt och känna världens lyckorus
löpa amok genom vener och artärer.
Att inte få vakna upp till ditt solskensleende.
Att inte ha dig nära en sekund får
mig att längta tills det gör ont.
När du kanske bara är en dröm.
(Låt mig aldrig vakna.)
När jag vaknar utan dig
och din omfamning som viskar trygghet.
Då är jag ensamast i hela världen

och befinner mig på en flytande säng
på något hav som liknar Atlanten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nova lee med Poeter.se id #14193 innehar upphovsrätten